

Setkání s královnou je výlet do mládí i do stáří

Častým hostem na jevišti Východočeského divadla je nyní britská královna Alžběta II. Alespoň prostřednictvím novinky Audience u královny a herečky Petry Janečkové.

Gabriela Gregorová
redaktorka MF DNES

PARDUBICE Patří mezi nejdéle panující monarchy ve světě, britskému impériu vládne téměř sedmdesát let. Jak vypadá a co říká, ví opravdu každý. Ale jen málokdo má povědomí o tom, co si vlastně myslí. Pocity královny Alžběty II. se snaží podkrýt hra Petera Morgana Audience u královny, která je zatím poslední premiérou na městské scéně. Její podstatou jsou pravidelné schůzky královny a jejích premiérů, kteří si během nich ujasňují své postoje, ale i se zpovídají ze svých problémů.

V roli britské panovnice doslova září Petra Janečková, herečka více než dvacet let neodmyslitelně spjatá s pardubickou scénou je tahounem celé inscenace. „Ztvárnit živou reálnou postavu může být pro herece lehce svazující,“ připouští si se vši pokorou Petra Janečková, která během inscenace obsáhne různá věková období a udělá audienci střídajícím se premiérům.

Když jsem si poprvé přečetla herecké obsazení pardubické Audience v čele s vámi, nabouralo mi to můj předsudek ve smyslu, že role Alžběty patří mezi takové ty benefiční pro mnohem starší herečku. Což je vidět třeba na královně v podání Ivy Janžurové nebo Helen Mirren. Jaká byla vaše první reakce, když jste zjistila, že je Alžběta vaše?

Ty vole! To byla úplně moje první reakce. A pak následovala spousta otázek, ale hlavně: Proč já? Na to mi režisér s dramaturgyní odpověděli, že chtějí někoho, kdo je uprostřed těch věkových kategorií. Prý mám dost energie, abych jako herečka dosáhla jak na tu nejmladší, tak na tu nejstarší. Ale ano, celou dobu se mi honilo hlavou, že je to role přesně, jak říkáte, benefiční, opravdu spíš pro typ Ivy Janžurové. Takže jsem se musela vydat jinou cestou. Je to v podstatě konverzační komedie, kde si kromě své věkové kategorie udělám výlet do mládí i do stáří.

Tak výlet do mládí asi není žádný problém.

Jo, mládí bych měla mít ještě trochu v paměti...

Jasně, hlavně se dá čerpat už z něčeho prožitého. Ale jak se dá dostárnout do postavy? Do věku, který je ještě daleko před

Petra Janečková Patří k jistotám městské scény a nevytěžovanějším herečkám. Její rejstřík je velmi široký, sestává jak z komediálních, tak dramatických či muzikálových rolí. Foto: Radek Kalhous, MAFRA a archiv VČD

vám, a co se inspirace týká, brát z vlastních zkušeností lze těžko? Jednak jsem milovnice filmů a divadla, takže se inspiroju tam. A jednak znám řadu starších lidí a vzhledem k tomu, že my herci jsme taková pozorovatelná, snažila jsem se do nich vžít a jejich pocity odpozorovat. Navíc text hry je výborně napsaný, je v něm důmyslně vykreslený královnin nadhled a tomu jsem se snažila naslouchat. Další věci je stylizace po stránce fyzické.

Do těch různých věkových období ale v roli nepostupujete chronologicky, že?

To je pravda, skáču ze 69 let do 25, pak mi je 38, za chvíli 83 a v první polovině hry skončím v 66 letech. Velké skoky jsou i ve druhé polovině, ze 42 let do 30, potom rázem přes 60 do 86 a zpátky do 49. Vše je orámováno královninými čtyřicetiletými vadesátinami, které oslaví letos. Režisér Petr Novotný nám říkal, že vůbec nechápe, proč to takhle je, ale že to neuvěřitelně funguje. A měl pravdu, čím víc jsme zkoušeli, tak tím větší smysl ta pestrost dávala. Ta proměna je fascinující a pro herečku má velké kouzlo. I adrenalin. Máte totiž maximálně minutu, abyste se proměnila o dvacet třicet let, ať už směrem nahoru nebo dolů. Prostě svih a je to.

Co při takovém rychlém vplutí do různého věku a tím pádem nasměrování ke správnému textu v daném obraze pomáhá nejvíce?

Určitě vizuál, tedy kostýmy a hlavně čtyři paruky, které mi vyrobily naše úžasné vlásenkárky. Měly snahu udělat mě hezčí, ale to jsem v žádném případě nechtěla, trvala jsem na tom, aby mi připravily její nejznámější účes ve čtyřech věkových kategoriích, tak jak jej všichni znají, vlnky, u uší vrkoče... Je ne-

Zatím poslední nastudovanou roli Petry Janečkové ve Východočeském divadle je britská královna Alžběta II., již ztvárňuje v různém věkovém období.

smírně těžké se stylizovat a ztvárnit reálnou žijící postavu. Zvlášť když každý do nejmenších detailů ví, jak královna vypadá, takže si musím dát velký pozor, aby mi z toho nevysla jakási její karikatura. Nejvíce mě baví asi ta nejstarší verze, je to taková moje babička.

Jakou nejlidštější stránku jste u Alžběty objevila?

Jednoznačně humor a nadhled. To je něco neuvěřitelného. A ještě oceňuji její noblesu a sílu, s jakou svou úlohu zvládá. Královna vlastně nesmí projevovat svůj názor, musí každého premiéra podpořit a má jasně dané mantinely. Tomuhle obětovat život... to je neskutečné.

A nějakou její slabinu vidíte?

Nenašla jsem. Vlastně jsem ani nehledala. Samozřejmě, v některých dialogích je to napsané tak, že jí něco dostane a zažene do úzkých. Třeba při audienci Churchilla, který jí školil jako malou holku. Tam

jsem se snažila vztekat a vzpouzet, což by se možná dalo vnímat jako slabina. Ale spíš než slabinu jsem se snažila najít místo, kde by se daly uhrát nějaké emoce. Přece jenom jsou to více než dvě hodiny konverzace, tam je těch emocí méně.

Dá se vlastně stručně říct, o čem hra, založená ryze na konverzaci, je?

Je o královně, o jejích premiérech, o protokolu. Mně se moc líbí, jak ji zhodnotil Petr Novotný, a ráda to přirovnání použiju - nahlízneme klíčovou dírkou někam, kde bychom jinak vůbec neměli šanci být. Některé ty rozhovory při audiencích jsou plné humoru, některé o zdraví, někdy se královna zajímá o zdraví svého premiéra, takto se to střídá. A zatímco premiéři se mění, královna je stále stejná.

Máte dlouhodobě hezké období. Ve vašem portfoliu se střádají zajímavé role, v žebříčku divácké

Petra Janečková (1974)

Je absolventkou muzikálového herectví na Janáčkově akademii múzických umění v Brně.

Do Východočeského divadla Pardubice, jako do svého prvního angažmá, nastoupila v roce 1998, poprvé zde hostovala v inscenaci Zavraždění svatě Celestiny v roce 1997.

V současné době hraje v devíti inscenacích pardubické scény, za roli Širy ve hře izraelské dramatičky Hadar Galron Mikve se v loňském roce dostala do širší nominace Cen Thálie v oboru činohra, tedy mezi deset nejlepších českých hereček sezony.

Pravidelně buduje i v divácké anketě o nejoblíbenější herečku Východočeského divadla, diváci ji oceňovali například za ztvárnění Lízy v muzikálu My Fair Lady, Susie Cameronové v romantické komedii Mezi nebem a zemí, Jane v komedii Z postele do postele či za mix různých ženských postav v inscenaci Podivný příběh se psem.

oblíby jste na prvním místě, loni jste se ocitla v širší nominaci na Cenu Thálie za Širu v Mikve...

Je to fajn, člověka to určitě potěší. Samozřejmě v první řadě hrajeme pro diváky a vždy jsem ráda, když diváci reagují, i když třeba recenze na inscenaci není moc příznivá.

Čtete recenze?

Vůbec, většinou si jen poslechnu, když někdo přijde s tím, že nějakou čte. I když vlastně, teď po mnoha letech jsem do jedné nakoukla a dočetla jsem se o sobě, že jsem věčná čekatelka na Thálii. Ten člověk, co to psal, to myslel hezky, ale já si řekla: „To jsem si zas naběhla, rychle pryč.“ Pokud jde o Cenu Thálie, je potěšující vědomí, že má komise pardubické divadlo v hledáčku a stálo jí za to sem na představení vyjet, ale já to celý život beru tak, že hrajeme především pro diváky.

Když odběhneme od divadla, zaregistrovala jsem, že vy a váš muž jste tvářími projektu Home-sharing čili sdílené péče o autistické děti. Jak jste se k tomu dostali?

Oslavili nás z RIC (Rodinné integrační centrum - pozn. red.), jestli bychom byli ochotni natočit pro tento projekt spot. Okamžitě jsme na to kývli, setkali jsme se i s rodinou, jež má autistického chlapce, který v tom klipu s námi účinkuje. I ve svém okolí máme více rodin s autistickými dětmi a já vím, jak je pro ně ta péče namáhavá. Myslím, že takovou rodinu může hodně nabit, když jim někdo pomůže a jejich dítě s autismem si na pár hodin vezme k sobě. Oni se tak mohou věnovat jen sami sobě, zajít si do kina, na masáž, nebo mohou být jen tak spolu sami. Doufám, že se Home-sharing rozjede, a kdyby byla potřeba další pomoc, tak budu určitě všemi deseti pro.